

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg vil egentlig gerne til almindelig opklaring have oplyst, om Socialdemokratiet er på vej til at gøre folkepensionen til en social ydelse, som skal være indkomst- og formueafhængig.

Det er lidt interessant at vide, for der er også ude i den almindelige offentlighed en bred diskussion om folkepensionens fremtid.

I Det Konservative Folkeparti er vi meget optaget af, at det fortsat er en ret, man har, men hvis Socialdemokratiet ad bagvejen stille og roligt ved salamimetoden vil gennemføre en udhuling af det grundlæggende princip, vil jeg meget gerne have det at vide, og jeg vil bede fru Grete Schødts svare på spørgsmålet.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Hvis fru Grete Schødts havde hørt efter det, jeg sagde, havde fru Grete Schødts lagt mærke til, at jeg i forbindelse med dette forslag talte om ligestilling og sagde, at Fremskridtspartiet ønskede, at ligestillingen skulle gennemføres på den måde, at alle over 67 skulle have ret til grundbeløbet.

Derefter gik jeg over til at tale om, hvordan man i årevis havde lavet ændringer for denne svage gruppe, og jeg mener, at alle over 67 år er en svag gruppe. Det er ganske vist ikke de allersvageste, dette forslag handler om, og det var heller ikke de eksempler, jeg fremhævede. Jeg fremhævede beskæringerne af boligydelsen til de pensionister, som kun har folkepensionen, varnehjælpens overgangsregler og skattereformens virkninger for de enlige, som kun har folkepensionen. Det er dem, som er den svageste gruppe, og som er ramt af disse nedskæringer, men disse nedskæringer har jo også ramt andre.

Addi Andersen (CD):

Som det er fremgået med al tydelighed, har vi at gøre med et spareforslag, der er indregnet i finanslovsforslaget for 1994.

Forslaget går ud på præcis det samme, som CD var med til at gennemføre for de 67-69-årige i firkløverregeringens tid sammen med Venstre, De Konservative og Kristeligt Folkeparti i bestræbelserne på at finde besparelser, som

var nødvendige dengang. Vil man argumentere for denne regerings forslag på den baggrund, kunne man meget vel sige, at der dengang dog var tale om en større gruppe, der blev ramt, end tilfældet er nu, hvor det kun er de 70-årige. Antallet af pensionister, der stadig har en indtægt ved lønnet arbejde, bliver helt naturligt mindre, jo ældre pensionisterne er.

Og så er det jo altså ikke den dårligst stillede gruppe, det går ud over. Det er alene indkomst ved arbejde, der skal reguleres efter, ikke nogen anden form for indtægt.

Men derudover vil jeg gerne sige, at vi i CD har afprøvet alle muligheder for at undgå dette forslag ved at finde kompenserende besparelser. Men vi kan altså ikke gå ud og kappe 200 mio. kr. af kontanthjælpen; den er barberet ned i forvejen, der er ikke mere at tage af. Og pengene må jo ikke fosse ud af statskassen; det er vi blevet belært om, og det ønsker vi heller ikke de skal. Derfor må CD altså bøje sig for det sparekrav, regeringen har fundet det nødvendigt at gennemføre.

CD vil derfor støtte lovforslaget.

Dorit Myltoft (RV):

Jeg er i den heldige situation, at jeg til dels kan genbruge den ordførertale, der blev holdt af den daværende radikale ordfører, fru Aase Olesen, da lovforslaget om at indtægtsregulere grundbeløbet til 67-69-årige pensionister var til behandling her i Folketinget.

Det Radikale Venstres principielle holdning til folkepensionen er, at grundbeløbet er en retting, som alle borgere over en bestemt alder i dette land har krav på. Det Radikale Venstre støtter dog det foreliggende forslag af rent økonomiske grunde, og fordi der alene er tale om, at kun arbejdsindkomster af en vis størrelse kan få indflydelse på beregningen. Det gælder alene for mennesker, som fortsat har tilknytning til arbejdsmarkedet; opsparing og formuer får ingen indflydelse overhovedet.

Det Radikale Venstre støtter som sagt lovforslaget.

Lysholm Christensen (KRF):

Lovforslag nr. L 102 er et spareforslag, og spareforslag er der jo traditionelt ikke særlig stor enighed om; det viser debatten her i dag, og det har vi oplevet så tit. Mange vil spare, og der er ikke grænser for, hvor man vil spare